

РЕШЕНИЕ

№ 2459

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнинлска
Доброслав Руков

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христовозова, като разглежда дело номер **1824** по описа за **2011** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. П. П. от гр. С. срещу решение /без номер/ от 15.09.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 731/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 4 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № УТ – 0802 - 944 от 15.12.2009 г., издадено от Кмета на Р. „К. С.”.

С посоченото НП на касатора наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 28а, във връзка с чл. 36, ал. 1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. СРС е изменил НП, като е определил административно наказание „глоба” в размер на 1000 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на закона. Твърди се, че съдът не е преценил всички събрани по делото доказателства и е изложил необосновани правни изводи. Инвокират се доводи за това, че П. не може да носи административно-наказателна отговорност като физическо лице, защото той не е нито е представляващ дружеството „П. Д В” ООД нито е разпореждал изнасянето на процесните маси извън заведението

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща

представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя, който не е бил очевиден на нарушението. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 03.09.2009 г. около 22,00 часа служители от отдел „Регистрация и контрол на търговската дейност”, Р. „К. С.”, Столична община, извършили проверка в търговски обект - пицария „Д В”, находяща се в гр. С., Б. „Ц Г. П. П.. По време на проверката ресторантът работел. Контролните органи установили, че пред заведението имало разположени 10 бр. маси за консумация, за които не било издадено „разрешение за ползване на място” от Р. „К. С.”, Столична община.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №ТОМ-2/03.09.09 г. от М Х, началник отдел „Регистрация и контрол на търговската дейност”, Р. „К. С.”, Столична община, връчен на П. и подписан от последния без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, но наложеното наказание е явно несправедливо, поради което е изменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение П. е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено лично на 11.02.2011 г. Жалбата е подадена чрез СРС 22.02.2011 г. /вх. 6274/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства.

Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства.

Първоинстанционният съд е намерил, че с действията си П. е нарушил чл. 28а, във връзка с чл. 28, ал. 2, т. 1 от НРУИТДТСО, като е допуснал заведението да функционира с разположени пред него, върху терен общинска собственост, подвижни съоръжения - маси и столове за консумация, по отношение на които не било издадено „разрешение за ползване на място” от Кмета на Р. „К. С.”, на чиято територия се намирал търговския обект.

Прието е, че доводите в жалбата относно това, че жалбоподателят не е субект на

отговорност за извършеното нарушение и че е следвало да бъде санкционирано юридическото лице, са неоснователни. Г. П. П. е имал качеството управител на пицария „Д Вито” и следователно той трябва да носи отговорност за нарушенията, извършени при осъществяване на дейността на търговския обект, тъй като, разполагайки с организационни и управленски правомощия, той е можел да не допусне извършването на нарушенията. Възможността за санкциониране на управителя, като физическо лице, чрез налагане на глоба, съществува независимо от възможността за санкциониране на самото юридическо лице, чиято отговорност е безвиновна /обективна/ и се реализира с налагане на имуществена санкция.

По силата на чл. 28а от цитираната по-горе Наредба, разполагането на подвижни съоръжения по чл. 28, ал. 2 се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността, а съгласно чл. 36 от същия нормативен административен акт, за нарушения на разпоредбите на чл. 4, чл. 23, чл. 28а и чл. 31 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция в размер от 300 до 2 000 лева.

Безспорно в разглеждания спор дружеството, стопанисващо процесната пицария не е притежавало разрешение за осъществяване на търговска дейност върху територия, собственост на Столична община.

От друга страна, граматическото и логическото тълкуване на санкционната за това нарушение норма налага извода, че субекти на нарушението могат да бъдат физически лица, еднолични търговци и юридически лица, извършващи такава дейност без разрешение. Изброените субекти трябва да осъществяват непозволените действия от свое име, а не по поръчение на някой друг, защото административно-наказателната отговорност е лична.

В разглеждания случай административно-наказващия орган съвсем бланкетно и необосновано е приел, че П. следва да бъде санкциониран в качеството си на управител. Към преписката не са приложени никакви доказателства за това, че масите са изнесени извън заведението и разположени пред него по поръчка или указание на сочения за нарушител, т.е. не е установена по безспорен и категоричен начин съпричастността на лицето към вмененото му противоправно деяние.

За контролните органи не е имало никаква пречка, при положение, че собственикът на ресторанта е бил известен, да му бъде наложена имуществена санкция, защото неговата отговорност е обективна и безвиновна и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения.

По изложените съображения, настоящият състав на касационната инстанция намира, че следва да отмени оспореното решение, като по същество се отмени и процесното наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 15.09.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 731/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 4 състав и вместо него постановява друго, с което

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № УТ – 0802 - 944 от 15.12.2009 г.,

издадено от Кмета на Р. „К. С.”, с което на Г. П. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 28а, във връзка с чл. 36, ал. 1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Решението е окончателно.